

הקורבן התשיעי של קרב הבופור

גליון מיוחד

שיבו של חקירתו "מחזקה" מאמריל 81, עליו מתבססת המענה של הסיו מסד ו"ל (טשטאל) על פניות תכופות

שישה מחילי סירת
גולני מצאו את מותם
בקרב על הבופור ביוני
82' • חייל שביעי
שהשתתף בקרב נקטל
בתאונת דרכים חודש
לאחר־מכן • שמיני נהרג
ממטען בלבנון לפני
שנתיים וחצי • והתשיעי,
תמיד מסד ז"ל, נרצח
השבוע בפיגוע באריאל •
רציה הרניק, אמו של גוני
ז"ל, מחללי הבופור:
"עברו הרבה שנים, אבל
האנשים שהיו שם
ממשיכים למות בנסיבות
טראגיות. יש מין הרגשה
שאולי חמקת מקללת
ההר בקרב עצמו, אבל
הקללה תופסת אותך
בסיבוב אחר"

עודד שלום

[illegible][illegible]

רביה הרגיש אחר של טני, שנודע בקרב הדא, אחרת שיש תחומה כאלו הנפטר דרך אורי הנג' שיש שזה שחמס לביטוס, "צבא כלום" ורבה נשים, אסור הרגיש השבט, אורי מזל של תביד

[illegible]

הוא, "אבל אנשים שחיו עם כאב קרב במשפחה
למדת במסורת ישראלית יש מן הדברים שאלי
אנחנו מקבלים מהם בקרב עצמנו, אבל מקלות העומדת
הוא במידת אדם".

יש לי תחושה רעה

[illegible]

שיעור, אבל עתה בכל זאת. אודלי ויתרה לרצון, סיר שיה שפסקה בדידי שיה פוטע בארמא, ביסמה לחשיג את המור בסלולר, ואין תשכר.

פחת משעה קדמלכן עמי מסר בחנין הענת דודלכן בבנימה לארמא, ציחת את הויללים לשפדחת 19 שנה שיה במילאמ, המור הגיע בשקרא לו, מעילם לא חשב פנמיס, לפני שנה הר חלט להפסיק לקרא ולו לשפחת מבצע, והוא העבר ליוזרה שפסקת רק בעזרת פדחם לשלחם האלה קרא לו משום שלא מצא מישה אחר. מסר הלך במסר חשק.

קפת אדרי 11:30 נסמקי מתנתה דודלכן צקקת "מבלי, מבלי", מסר הפנה בבסר וראק קביבת אנשים ורופת אדרי בעד גדלמק. הוא המכרף לרופתם, שבר קצב על המבלי, צממם טוח המור להשתלט עליו, להבטיח לקרע. עדי ראייה מספרים שהא אתו בידר, צוברארוה היה בראשו של המבלי, והוא מדיח. באותו רגע אדרי הציג.

11:35 נחתו הדיד של המור במבלי, וחו מודפסה במדריקה הם הדקפדו לארמא וסאלו אם תוכל לטא לאסוף אותם. היא ביקשה מהם שיגיעו במפתח. בינתיים המדיחיה לנסות למור מת קרה לב עלה. אמתה של אדרי, המר, צלצלה למסדר של בעלה, וסבר מדריק, שם עתה להמכירה שלא היה זה אמתה. המר שאלה היכן הוא המדיחיה עתה שהא יבא בדפחת ובימים הקרובים לא היה בעבר זה חלב כיסא קופת, כשהגיעה המדיחיה של המורם לשפח, נכנסו נציגי קצין המור אל אודלי והדיד זה.

יפהואר, רצני, סגור

יפהואר ויחוא מסר, והדיד, הכירו בשנת '48 בקיבוץ כפר-סמריה שהיו בן קיסרי, יהדות נוצר לת שמו, עלתה שפתיים קדמלכן מצביה. בורא המגנים למדל, יבא לקפחה והשתחרר במסע שנת הקפט. מיר אדריק מתחננו. המור נולד ראשון, אד ריו נולד עד בן וזה.

על המור מספרים בקיבוץ שהיה ילד יפהואר, הליכור וקפח, שחקן בדרמה, תלמיד מבטיח, לא מספיק גדול, ויו שר, בן הקיבוץ וחב' ילדות, וזה ילד רגיל, רצני, אדרי שלא מתעסק בטקטיקה קופת. היה מסר חשב לו להיות ילד טוב, להצליח בלימודים, בגיל יונה מתפרסם הוא המולד להודין בשופר הצעיר ולקח את זה מאוד ברצינות. בכלל, כל רוב הוא עשה ברצינות, כמו חילת, הוא היה סגור, לא ריבני יותר מדי.

במסגרת 79 המגנים תשלת לביבוס של סירות גלילי. זה עבר בתחלה הדחול מסלול, גיל אלו, מאותו מפור בדידות, מספר שסמך מאור הדידם "זה היה במור רצני, חבל על המור, יסיר, כבוד עם ראש גליל על המספרים. אדרי שאפסר למסדר עליו" איתו רודים שהיה איתו באותו בית במחנה המסלול אמר שמתחלה היה בורר שסמך "יבא לעצבים" "זה היה המכונה ויחוא מספרים אני לא חסר שר כנס לעיסותים היה לו מרג נוח, שקט, ענייני. הוא גם לא היה מרעל בים. היה במור מותן, שפא לצבא לך שות את המסל עליו. אדרי המסלול אני חסר שר תה לצבא המסלול דידם שהא חזיר לבאת לעצבים".

מסר חור לסיידת גלילי במסע קדם המגנים וקר כל זאת צעיר מאפסת דרכו. חיליל חסרים מספר ישר, אכזריות, ענייני. עמית ריי, חיליל שלו בשות, מספר "זה היה איתנו נכר מדדע הראשון, מבין חילילם צעירים והרששו מסובחלב שלה, מתחנן, מהמסמיות שהא הקרין שנכנסה מאפסת ולא מדי רנה.

הכגישה עם שרון

כ"ב ביוני '82, כשפרצה מלחמת לבנון, היה "אמת המור" בשלבים מתקדמים של המסלול. המשימה שחשלה על הסיידת ויחוא כינסו מבצר המפור, מסע דיו המבליים לקבר ששה ישראל. הוידה הוק פער מרביט כלילי שבת והתארגנה בשפת כינס מסך לגבול. מבין חילילי של מסר היו צעירים עדיין לא ישים מסלול, המסלה עליהם המשימה לא כשה את המסלה והלחם מהמגנים תוך כדי תנועה כמו עלה המר אל מדרות המסר.

ריי "בפועל, היינו חסידים לתחת של המסלה הלי. הם שפדנו על מרחק מהם והתקדשו בתאם לחוק דמות שלהם. בלחמה עצמה לא היינו משדירים".

יאר בנצור ז"ל

יאר בנצור ז"ל

המסלול המסלול

"כשאני נהרג"

חשבנו שזה, הוא

היה האחרון

מהמחזור של

שנמצא במעגל

הסכנה השבו

חורגן כולנו

אחרת, נפגש

בהלוויה של

תמיד האמרנו

לעצמנו: דיבונ

של עולם, מה

קרה פה?"

מור מסר ז"ל

המבליים התבצרו בתעלות רוח על הויללים שהתקדמו לעברם. הקרב על המור נחשב לאחד האכזריות הקשים במלחמה, קרב אלים אל פנים, מתוך לה לתעלה. שישה חילילים נהרגו על המר באותו לילה ונבי הדיד מספר הדיד, אבינס שרן, מספר שות, דוד גמסרמן, יסר אליאל, ירון צדור וגיל בן צקי. בא המות של מסר שרן בסיני המפגשים והדיד, וסמם הקרב היה הראשון שנכנסו למערה כדי לורא שלא נותר בה מחבליים.

המור עלה, הסיידת התארגנה וזה המסל המסך צפונה, לחסר למות אדרי של הוידה שנה בגיחה המעריב. המסל של מסר נשאר מאחור על המר ואי בשא אותו. עמית רייך דובר שפסקת המיך והדיד לחם ששר הביטחון, אריאל שרון, אמר להגיע לכי קיד. המסל של שרון נות במדרי הדיד אנשי המס ליה קרא למסר כדי שתלחמה לשות למור. בדי על קידת אותו מסמם כתב לינס המדיחיה חיליל ורובל מסר "תשפחת המסר" עלים רבדים שרן פיר לו מסר, שרון, סיפר מסר לרובל, אמר לו שהוא מכין שהמסר נכנס חלק, כדי נמצעים מסר עבר לו שטרור שישה חילילים, ביניהם מספר הדיד, שרון חשב לו כי הוא מועת לפו הדיחיה שלה, לא היה מסר עים מסר ענה לו במפתח ראיתי אותם, עמיתו לפי נח אותם שרון התקעס: היה לילה קשה, אני חושב שלא בורק המבלי, לפי הדיחיים שלט לא היה נכר עים.

סיר אדריק נחת מספר של ראשית המסלה, איתו הגיע העיתונאים, והתנגדה התנגדה המספרים מת בה מסר שפסקת עם מניס בני. מדיד לא רוח על נפגעים, כך גם בעיתונים למחנה. חובר גלילי מסר על עיפל קרב. רוב הדיחיים והמסל על ריח דיו המבליים, הכתבים הדידם אנשי האלים הויללים שהמסרם הלאה בלחמה, מלסקים את המפגשים ותי קשי להקין את הדיחיים כדפחה.

אלוף "אני חסר שישבנו כמה חברה ושפסקו ויי חח על הביקור בדידי. אמר שפסקת כינסו המסר לא היה נמצעים למחנה. המסלול אדרי על המסר ולא הבנו מה קרה. איבדנו שישה מהמסרים שלט קרה לא פסקת את זה, אבל לא היה זה שום מילה בדיד. המדיחיה ויחוא מאור קשה היינו בחלב.

חבריו של מסר ליוזרה מספרים שהא מסלם לא חזיק את המור על המפגש עם בנין שרון. אותו רודים, אז חיליל באותו בור, נתקל במסר בעמד שסירסטיים בבור נבטיח "האלפנו ויחוא, אבל על המסלם זה היה לא ריב, זה מה שאספירי אותה וזה לא נהג לרבר יותר מדי". רייך אמר שפסק אף פעם לא היה מכין לרבר על מליטיקס, ולא רצה לרבר על המגישה וזה ולא חזיק עליה על הדיחיה. את הדיחיות של לבני המסר היה הוא שמו אצל המסר.

ההתאמה חונטל המסר למסר שש שנים לאחר המוריד למור כמיתב המסר וסמא אותו תחת דידם מים הקשים של המפגש. "זה היה אדרי את המפגש והוא הישב ולמרות האין הרב שאלף מסר, הוא עדיין נשפע מהמס הממנה של שרון. הוא אמר לי: 'אדרי חי למסרם שפגיתי את הדיד, לא רק שראיתי אותם אלא פגיתי אותם במר ידי, והוא מסלם עלי המסר לי שאני לא יודע, שאני מסלם. הדיחיה איתו ויחוא לי הישב מסר נשפע או שהא עדיין לא מכין מה המסר, לפי שרון התמסר לשכחה ששנו הדיד".

אנא, חתובי את זה

חבריו של מסר לא הדידו אף המסר עליו אי דידה המלחמה. מסר היה שפסק. ויו שר, חבור מבקי בור, מבקי שפך הם חתובי מלחמה. "זה היה נכר מסר אבל זה לא היה עצמדישן אצלנו כלול היינו כאלה. מסר אדרי, כל הוילדות היינו 24 שעות אחר נחתה של המסר, ומסר שני לא חתוב את המסלם המסר ניסר של אף אדרי מהמסר".

יפהואר המסר אפסרת שהא לא רצה לרבר על המסר היה. "זה לא נפתח איתנו. אני חושבת שזה מסר סבא לו, והוא לא יכול היה לרבר על זה. כשהשפתי אותו על כך, הוא היה אמר לי: 'אנא, חתובי את זה'. ואחרי גלית מספרת שפדחים אדרי המלחמה כשהיה מבקי הדיחיה לראשונה מהמסר, אמר היה לבכין שהא מאור מסר: 'במסר חתובי שים וזה לא ידבר עם אף אדרי, היה יושב בבית ולא מרבר, והמסרם כחור עצמי'.

(המספר בקטור 29)

הקורבן התשיעי

(המשך מעמוד 15)

ב'83' השתחרר מהצבא בדרגת סגן. את אורלי אשתו הכיר דרך חבר משותף מהיחידה, משה קפלינסקי, היום אלוף פיקוד מרכז. הוא עבר במטעי האבוקדו בקיבוץ ונרשם ללימודי הנדסת חשמל בטכניון. במילואים הוצב בחטיבת חי"ר של פיקוד צפון. במשך שנים זומן מדי שנה למילואים קרביים, כמעט כל שנה שירת קרוב ל-50 יום, והיו שנים שאף עשה למעלה מכך. התחיל בתור מפקד צוות בפלוגת סיור, מונה לסמ"פ ואחרי כך למ"פ. גם כשלמד בטכניון ועבד במטעי הקיבוץ, לא ביקש לעצמו הנחות. כשקראו לו מהצבא, היה הולך. את מטלות הלימודים היה משלים בחופשות. קובי שגב הכיר את מסד במילואים לפני כ-18 שנה. שגב היה השליש של פלוגת הסיור, מסד הוצב ביחידה כמפקד צוות. מאז עשו יחד מילואים. שגב היה נהג שלו, יועץ וחבר. "הוא לא ידע להגיד לא לצבא. כל משימה שהטילו עליו, הוא ביצע. כמה פעמים אמרתי לו שטוב-הלב שלו יהרוג אותו".

לפני כחצי שנה עברו מסד, דיין ושגב ליחידת חירום באוגדה שתפקידה בעת מלחמה הוא להוביל את כוחות המנהלה אל שטחי הכינוס בשדה הקרב. "תפקיד לא מבצעי למילואימנים עם רגל אחת בפנסיה". דיין אמר שהגיל התחיל לשחק תפקיד. לכולם כבר היו ילדים. מסד עבר לפני שבע שנים לכך-שמן, בנה בית ועבד בחברת הייטק לא רחוק מהבית. רצה לנחל. "לקראת המילואים האחרונים דיברנו בינינו שזו צריכה להיות התעסוקה האחרונה שלנו. הרגשנו שאנחנו לא צעירים ושווה לא מתאים, אבל לא שמעתי ממנו שום מילת ביקורת על הצבא. גם אם הוא הלך למילואים בחוסר חשק, אף אחד לא הרגיש את זה. אף גורם בצבא לא שמע ממנו טרר ניה".

שגב נשמע השבוע שבור. הוא בן 45, כבר אמור היה להשתחרר מהמילואים, אבל הבטיח שכל עוד מסד עושה מילואים, הוא ממשיך איתו. "זו היתה התחייבות שלי אליו. אמרתי לו שאני הולך איתו עד הסוף, עד שיישבר לו". השבוע החליט להפסיק לעשות מילואים. "בימים הקרובים אני אמור לשבת עם המח"ט, ואני אומר לו שאחרי התעסוקה הזאת אני פורש, מחזיר את הפנקס החום. אין לי מה לחפש פה בלי תמיר". ■

עורך שלום

אביקם שרף ז"ל

גיל בן-עקיבא ז"ל

גוני הרניק ז"ל

רז גוטרמן ז"ל

יוסי אליאל ז"ל

ירון זמיר ז"ל

תמיר מסד ז"ל

ארז גרשטיין ז"ל

יאיר פרוכטר ז"ל